

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homili-||arvm Sive Sermo-||num doctissimi uiri loh. Eckij
ad-||uersum quoscunq[ue] nostri || temporis hæreticos,||
super Euangelia || de tempore || ... Tomvs ...**

... ab Aduentu usq[ue] ad Pascha ...

Eck, Johannes

1534

VD16 E 292

D[omi]nica Quinq[ua]gesim[æ] Eua[n]g. Assumpsit Jesus duodecim. Luc.
18. Homuli[æ] du[æ]

urn:nbn:de:hbz:466:1-35308

DOMINICA QVIN

QVAGESIMAE EVANGELIVM

Luca XVIII.

Matth. 20
Marc. 10.Matth. 20
Marc. 10

N illo tempore: Assump-
 sit Iesus duodecim, &
 ait illis: Ecce ascēdimus
 Hierosolymam, & con-
 summabuntur omnia q̄
 scripta sunt per prophe-
 tas de filio hominis. Tra-
 detur enim gentibus, &
 ludetur, & flagellabit̄,
 & conspuetur, & postq̄
 flagellauerint, occident
 eum, & die tertia resurget. Et ipsi nihil horū in-
 tellexerunt, & erat uerbum istud absconditum
 ab eis, & nō intelligebāt quæ dicebātur. Factū
 est aut̄ cū appropinquaret Iericho, cæcus q̄dam
 sedebat secus uiā mendicans. Et cum audiret tur-
 bam prætereuntem, interrogabat qd hoc esset.
 Dixerunt autem ei, q̄ Iesus Nazareus trāsiret.
 Et clamauit dicens: Iesu fili Dauid, miserere mei.
 Et qui præibant, increpabant eum ut taceret, ip̄e
 uero multo magis clamabat: Fili Dauid, mise-
 rere mei. Stans autē Iesus, iussit illum adduci ad
 se. Et cum appropinquasset, interrogauit illum,
 dicens: Quid tibi uis faciam? At ille dixit: Domi

ne, ut uideam. Et Iesus dixit ei: Respice. fides tua saluum te fecit. Et confestim uidit, & seq̄batur illum, magnificans deum. Et omnis plebs ut uidit, dedit laudem deo.

Matth. 9.
Marc. 5.

HOMILIA PRIMA

Pincipio euangelium hoc narrat, quomodo Christus discipulis suis & amaram passionem & gloriosam praedixerit resurrectionem. Deinde miraculum habet, quo caeco uisum restituit. Quod ad primum attinet, Christus passionem suam & mortem hic discipulis in uia, idq; multis de causis aperuit. Antea enim turbis q̄que manifestarat, sed obscure, ita ut intelligere non possent, sicut apud Iohannem: Solute templum hoc, et ego in triduo reaedificabo illud. loquebatur enim hoc de templo corporis sui. & in Matthæo, Signum petit generatio nequam & adultera, & signum non dabitur ei, nisi signum Ionæ prophetæ. Rursus quoq; apud Iohannem: Adhuc modicum temporis uobiscum sum, & uado ad eum qui me misit: & quaeritis me, sed non inuenietis. Omnia hæc de passione sua & morte dixit, sed latenter tantum, neq; intelligebat ea uulgus. Verum discipulis suis tanquam electis iam palam & aperte passionem suam manifestat, nõ tacens etiam flagellandum se & crucifigendum &c.

Christus
passionem
suam pre-
dixit.
Iohan. 2.
Matth. 12
Iohan. 7.

¶ Quod si dicis, quid tandem profuerit populo nec intelligenti neq; intellectu, tam occulte insinuata praedicere passionem, an non retulerat tacuisse, Chrysostr. respondet hæc Christum ideo dixisse, q̄ isti ex imperito uulgo homines, quamuis ante mortem eius quæ dicta essent ab ipso, nõ cognouerunt: tamẽ post mortem, eorũ quæ aliquando audierant, tandem recordabantur: qua recordatione facilius persuaderentur, secumq; cogitarent ipsi, Christum & passionem & mortẽ ultro subisse. Quid quod nec Christiani etiamnum hodie in fide nostra non paulo fortius confirmamur, audientes Christũ adeo multis modis mortem suam praedixisse? Vbi notatu quoque non indignum est, prophetias in genere priusquam in-

Chrysostr.
super
Matth.

- telligantur, non impleri: quamuis tunc temporis alii quot millia Iudæorum erant, qui prophetias de CHRISTI supplicio & morte legebant quotidie, tamen pauci adeo erant qui intelligerent, tantisper dum omnibus iam consummatis tandem multi Petro prædicanti crederent & baptizarentur. Et quid mirum, si eodem plane modo nunc nobis cum Antichristo quoque fiat, de quo cuiusque præcursoribus, utut apertissimæ sint scripturæ & prophetiæ omnes, quotusquisque tamen est ex vulgo, qui uel intelligere uel corde uelit concipere? Verum id si fieret, non ita Lutheranis, Zuinglianis (& quibus denique non hæreticis?) pertinax istud uulgus blandiretur, faueret & acquiesceret. Aut quid apertius, quam ex illa lucidissima, & uel hoc sole clariore Danielis propheta,
- Daniel. 12.** Lutherum omnesque alios quotquot cultum dei in cantibus & sacrosancto missæ sacrificio abrogare nituntur, Antichristi esse præambulones agnoscere? Hæc aliàs.
- Chrysostr.** Discipulis autem, inquit Chrysostr. homilia sexagesima sexta, clarius prædixit ignominiam mortis suæ, ut expectatione exercitati, facilius passionem doloris perferrent. Nam si præmeditati non fuissent, uehementi turbatione quassati iacuissent. Hæc causa de morte solum primum faciebat mentionem, cum autem corroborati fuerant, cætera quoque adiecit, scilicet quod tradent
- Matth. 16** eum gentibus & cætera. Sed & ideo hoc eis declarauit, ut cum hæc à CHRISTO prædicta tristitia uiderent sopita, certam tunc sibi spem conciperent, fore ut lætissima illa resurrectionis suæ mysteria adimplerentur: & ut magis pati se uoluntario ostenderet, ultro ad locum supplicij pergebat: Ecce, inquit, ascendimus Hierosolymam. Prædicat ergo discipulis suis passionem propter duo. Vnum, ut ostendat, quod non inuitus, neque ut purus homo mortem ignorans, crucifigatur, sed & præuideat & uoluntario patiat. Secundum, ut doceat eos leuiter ferre, quæ euentura erant.

2. ¶ Assumpsit, inquit euangelista, Iesus duodecim apostolos, nimirum amicos illos suos, sicut ipse ait: Vos

ego dixi amicos, quia omnia quæ audiui à patre meo, nota feci uobis: quæ scilicet toti populo manifestare non licuisset sine scandalo, quando fieri nō potuit, quin ipsdem auditis offenderetur Petrus, dicens: Absit à te domine, non erit tibi hoc. Quamuis ideo etiam hoc fecisse creditur, ut suo nos quoque exemplo disceremus, sermones nostros non omnibus manifestare, uidentes illum perfectis tantum conditione saltem & statu aperuisse. (secundum personam enim Iudas iam diabolus erat.) Adsumpsit ergo I E S U S duodecim, duxit eos in locum passionis suæ, ut eiusdem idoneos sic illos testes efficeret, quomodo Abrahæ quoque manifestauit DEVS excidium & interitum Sodomæ & Gomorrhæ, & cæt. eo quod sciret ipse, illum generi suo totique posteritati mandatum, ut timerent nomen domini. Eodem nanque penitus exemplo hic quoq; apostolos suos CHRISTVS elucit in locum passionis mortisq; suæ, ut sic possent uniuersæ plebi Christianæ per totum mundum testimonium dare illius.

¶ Et ait illis, Ecce ascendimus Hierosolymam. Vides in mortem suam propere dominum, suamque passionem ascensum quendam dicere, quo quid aliud, te quæso uoluit, quam quod res ipsa exigit? Vere em̄ passione sua exaltatus est ille per uirtutem redemptionis, per gloriosum illum uictoriæ suæ triumphum, contra diabolum, infernum & mortem. Quibus omnibus tota undique scriptura abundat. Siquidē Iob dicit: Elegit suspendium anima mea, & mortem ossa mea. Eam tamen mortem exaltationem tantum uocat Christus etiam cum Nicodemis sic loquens: Sicut Moyses exaltauit serpentem in deserto, ita exaltari oportet filium hominis. Et rursus: Quum exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum. & sic implebuntur omnia quæ scripta sunt de filio hominis. Quid quod & scopus quidam CHRISTVS est principalis omnium prophetarum? ita enim Petrus, 2. petri 1. Non uoluntate humana allata est aliquando prophetia,

Johan. 15.

Matth. 16

Johan. 6.

Sene. 18.

Job. 7.

Johan. 30

Nume. 21.

Johan. 12.

2. petri 1.

- sed spiritu sancto inspirati, locuti sunt sancti dei homines. oportuit igitur prophetias illas omnes in Christo demum consummari. Ideo ad discipulos suos post resurrectionem dixit, Hæc sunt uerba quæ locutus sum ad uos, cum adhuc essem uobiscum, quoniam necesse est impleri omnia quæ scripta sunt in lege Moyfi & prophetis & psalmis de me. Sed & Petrus ait, Huic omnes prophetae testimonium perhibent, suscipere remissionem peccatorum per nomen illius. Hinc tu quoque discite non ignaui esse & tardus ad confitendum, poenitentiamque agenda &c. quando tantopere dominus festinauit ad amarissimæ passionis & mortis sue locum. plane enim hinc discere debemus, non esse negligentes circa animarum nostrarum salutem, iuxta dictum Sapientis: Non tardes conuerti ad dominum, & ne differas de die in diem. (hoc tu, si uoles, extende.) Cum igitur nunc salutare adueniat tempus confessionis, admonitos uos uolo, ne illam differatis usque in ultimam septimanam, quando non erit aliquod ulterius prorogandi tempus. Quin potius tempestiuiter quod factum opus est facite, cogitate Christum non distulisse passionem suam etiam amarissimam adgredi, ut sic sanguine te suo redimeret, tibi que a deo patre remissionem peccatorum impetraret. Et tu temet negligis, tuæque animæ salutem non curabis? Sed quid ago? iam oblitus eram Bacchanalia adhuc esse, unde fit ut putetis hæc ad uos nihil adhuc pertinere.
- ¶ Disces hinc quoque uitam tuam ad sacræ scripturæ regulam adcommodare, sicut hic dominus fecit. Ascendimus, inquit, Hierosolymam, causam mox aperit, ut impleatur scriptura. Et nos igitur iuxta scripturarum dictamen decet uiuere, admonente hoc etiam Paulo: Quæcumque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt, ut per patientiam & consolationem scripturarum spem habeamus. Præterea quoque hinc sequitur, uetus testamentum & bonum esse & ab ipso deo contra Manichæos, qui illud reiecerunt, dicentes diabolum illud dedisse, quos cum in multis locis refutauit Augustinus, tum uero præcipue contra Faustum, & contra aduersarium legis & prophetarum. facit idem hoc contra quosdam neochristianos, qui quondam prophetarum scripta nolunt esse biblica & canonica.
- Lucæ. 24**
- Actu. 7**
- Ecclesi. 5**
- Romæ. 15.**
- Augustin.**

3. ¶ Quinq; iam porro passionis suae articulos Christus ostendit, dicens: Tradetur gentibus, & illudetur, & flagellabitur, & conspuetur, & postquam flagellauerint, occident eum. Primum, inquit, tradetur gentibus. Id adeo ex euangelistis satis constat. dum enim Iudaei potestate non haberent occidere quenquam, Christum obtulerunt Romano praesidi Pilato, qui & ideo dixit ad Iesum, Nunquid Iudaeus ego sum? quasi diceret: Nihil minus, quonia gens tua & pontifices tui tradiderunt te mihi. Verum hic uariam Christi traditionem sancti patres contemplant. namq; & a deo pater traditus est, sed dispensatiue tantu pro salute nostra, sicut Paulus testatur: Proprio filio suo non pepercit deus, sed pro nobis omnibus tradidit illum. Deinde ipse quoq; semet tradidit Christus, sicut de eo praedixit Isaias propheta, eo qd ille animam suam tradidit in mortem, deputatus cum impijs, abstulit peccata multoꝝ, orauit etiam pro persecutoribus suis ne perirent. Praeterea eum tradiderunt & Iudaei in falso isto concilio, quod congregauerant aduersus dominum: tradiderunt eundem & pecunia, quam proditori Iudae dederunt: ad cusationibus item, quas innocetissimo domino impie intenderunt. Postremo ipsum prodidit infelicissimus Iudas ex animo quodam desperabundo & auaritia dedito, sicuti magnus satis nobis testis est Iohannes, dicens: Cena facta, cum diabolus iam misisset in cor, ut traderet eum Iudas Simonis Iscariotis. Quibus ille uerbis etiam ad Iudaeos uenit clamitans: Quid uultis mihi dare, & ego uobis eum tradam? Hoc modo suis etiam Christus praedixit deridendum se & flagellandum, sicut deinceps ea omnia contigerunt: quae quorsum opus est latius explicare, cum ea & res ipsa indicet, & a nobis ad longum sint in passione pertractanda?

¶ Vnum est quod hic obserues: Patrum sententia est, Christum bis flagellatum a Pilato, semel poenae loco, alterum ex consuetudine Romanorum priusquam crucifigeretur. Quod & ipsa uerba Christi hic insinuare uident, quibus ille flagellationis bis meminit. Verum tristissima haec laetum sequitur euangelium, quando dicit se die tertia resurrecturum, qua re tum admonitos tum confirmatos uoluit illos, ne passione morteq; sua offenderentur,

Johan. 18

Matt. 27.

Johan. 18.

Roman. 8

Isaie. 53.

Johan. 13

ne fidem in illum amitterent, subinde memores die ter-
 tiæ suæ resurrectionis. Sicut enim in omnibus rebus fini-
 lætus leuia facit etiã grauissima media, ita hic q̄q̄. Mole-
 stum erat apostolis audire passionē Christi & supplicia
 tanta, neq̄ minus graue fuit audire occidendum esse illū,
 uerum in ijs omnibus recreabant̄, cogitantes eum die ter-
 tia resurrectur̄. Hoc eis deinceps grauit̄ prædixit Chri-
 stus adhuc in cœna, Amen amen dico uobis, quia plorabi-
 ris & flebitis uos, mundus autem gaudebit, uos autem cō-
 tristabimini, sed tristitia uertetur in gaudiū. & infra, Vos
 nunc quidē tristitiã habetis, itēq̄ autē uidebo uos, & gau-
 debit cor uestrū, & gaudiū uestrum nemo tollet à uobis,
 4. Sequitur, Et ipsi nihil horum intellexerūt, & erat uer-
 bum istud absconditū ab eis, & non intelligebant quæ di-
 cebant̄. Vbi si miraris, quō apostoli tam apertissima Chri-
 sti uerba, illudere, flagellare, occidere, non intellexerint,
 cum tamen Iudæi quæ occulte eis Christus dixerat, acce-
 perint, Si exalrat⁹ fuero à terra, om̄ia trahā ad meipsum.
 Hæc nanq̄ dicenti turba respōdit. Nos audiuius ex le-
 ge, quia Christi⁹ manet in æternum, & quō tu dicis, Opor-
 tet exalrari filiū hois? Respondet ad hæc Beda, Quia, ing-
 ens, discipuli uitā eius maxime uidere desiderabant, ideo
 eius mortē audire nō potuerūt, quē nō solū hominē inno-
 centē, sed & deū uer̄ sciebāt, hūc nullatenus mori uel pos-
 se putabant. Quod & Petrus suo exemplo satis docet, di-
 cens ad dñm: Absit à te dñe, non erit tibi hoc. Et ij quidē
 ista ex amore faciebant omnia. Iudæi autē illi inuidebant,
 cogitantes q̄tidie eum interficere, ac proinde facile uer-
 ba eius de morte intelligebant. Carnales quoq̄ adhuc e-
 rant discipuli, neq̄ sacramēta dei cognoscebāt & myste-
 ria eorundē, quamobrē illos Christus increpauit: O stultī
 & tardi corde ad credendum in omnibus que locuti sunt
 prophete. Solent hic quidam ex doctoribus allegorice
 explicare, quoniam sint qui Christum tradunt, derident,
 flagellant, conspuunt, occidunt. que cum ad passionē pro-
 prie pertineant, nūc intermitto. Rogemus dominū &c.

HOMILIA POSTERIOR SVPER
 euangelium dominicæ quinquagesimæ.

Evangeliū hodiernum, priore sui parte manifestum est, & satis expresse aperit passionem & mortem CHRISTI. Vbi tamen non immerito fortassis querat aliq̄s, qui fiat quòd ecclesia triste hoc & luctuosum m̄roribusq̄ plenum iam hodie usurpet euangeliū, cum tamen hodie per uniuersum penè orbem homines incipiant non dico gaudere & latari, sed furere & insanire: neque aliquem facere modum crapulae, ebrietati, choreis, lusibus, superbiae, luxuriae, & omnibus denique uanitatibus, ira ut uix unquam toto anno largius diabolus census pendatur, atq̄ hoc uno triduo. Vnde quis colligere nō inepte posset, ecclesiā euangeliū hoc de passione, in dominicā Latere usq̄ differre, & nunc aliud euangeliū uel de quinque panibus, uel de uerso ex aqua uino, proponere debuisse. Ad hæc respondeo: Ideo omnino, quia nunc in om̄e genus flagitiorū & scelerū prouoluunt homines ecclesia euangeliū hoc ordinauit in istam dñicam, ut sic illa filios suos admoneat sibi ab huiusmodi tū uitij tū leuitatibus temperare. Quis em̄ honesta & amica gaudia prohibita nemini sunt hoc maxime tempore, excessus tamē iste uertitur in uitij. Et sunt tamē isti longe peiores, qui hoc triduo nō cōtenti, die demum cinerū nescio quas non furias mouent, in contumeliā dei nostri & fidei sanctae, principium quadragesimalis obseruantiae omnis generis sceleribus & flagitijs palam in magna, imò tota hominum congregatione, quo magis deū contemnant, auspicantes. Diem illū in hoc ecclesia instituit, ut homines cineres capitibus suis insperfos suscipiant, solēnibus istis uerbis adiunctis: Memento homo quòd cinis es, & in cinerem reuerteris. Id cum more sancto & consuetudine laudata faciendum esset, noua tandem incipiuntur conuiuia: & quasi pridiana non sufficiat crapula, lusus, potationes & nescio quæ non uitioꝝ genera denuo iā redeūt. Quod qd obsecro est aliud q̄ dei, spūs sancti & ecclesiæ cōtempnus? Et q̄t sunt tandē, q̄ uere & cōstāter sibi pponūt tāta flagitia in alterū annū nō repetere, ac p̄inde nec de p̄teritis uerā cōtritionē, neq̄ de futuro efficax in bono p̄positū hñr: q̄ re si q̄ parēt isti iter, q̄ris? Ad infernū. A tāta aiā: iactura suos filios dehortatura ecclesia, euāg. iā hodie

Bacchanalia festa quondam etiam gentilibus inuisa et prohibita.

- nobis proponit de passione & mortē Christi, quod toto aliās anno in nulla facit dominica, excepta ea quæ est in Palmis. quasi diceret, filioli, uidete, ppter peccata uestra filius dei flagellis cæsus, consputus & in cruce mortuus ē. Cauete uobis per hos dies à peccatis, neq; rem maximā nihili adeo facite. quod si enim non damnum immensum & maxime perniciosum esset p̄ctm̄, cur ideo filius dei moreretur? Dum itaq; cogitat homo se flagelli, clauorū, spinæ coronæ, lanceæ, ipsiusq; adeo crucis dominicæ autorem esse & causam peccatis suis, merito continebit se, ut ne temerarius adeo & leuis sit hoc cum primis tempore. Aut nonne per tota Bacchanalia abunde satis temporis est, quo inter se conuiuia agant quilibet cerdones & manuarij opifices, ut die prohibito abstineant, quādo certū est, circumstantias temporum p̄ctm̄ sæpe facere, quod aliās tanti nō haberetur, sicut hic uīdetis fieri. hodie em̄ & deinceps die cinerum omnes preces suas ecclesia dirigit in remissionem p̄ctōrum. & qua tandem uesania nos peccare nunc demum incipiemus? Christus inquit, Attendite uobis, ne forte grauentur corda uestra in crapula & ebrietate & curis huius uitæ, & superueniat in uos repentina dies illa. Sapiens quoq; dicit. Propter crapulam multi obierunt. qui autem abstinens est, adiiciet uitam. Paul⁹ quoq; iam ambulemus, non in comestationibus & ebrietatibus. Et iterum, Regnum cælorum non est esca & potus, sed iustitia, pax & gaudium in spiritu sancto. Ad Corinthios etiam, Cibus non commendat nos deo. Rursus, Esca uentri & uenter escis, deus autem & hunc & has destruet. Sed ecce diues iste qui epulabatur quotidie splendide, iam torquetur & lasciuia suæ pœnas luit in flamma ignis, & tot annis emendicatam tories aquæ gutturā non impetrauit. Profecto uero uerius est illud Senecæ oraculum magis quā apophthegma, Plures crapula pereunt quā gladio. Et adhuc scire desideratis, quidnam prouebrietatē. niat ex huiusmodi crapula mali? En tibi Noe inebriatū, denudatum, detectum, derisumq; à proprio filio, quem ille deinceps maledicere coactus est ipse. Ecce & Loth ebrium, cum utraq; filia sua congressum. Ecce populum Israel in deserto quoq; Bacchanalia peragētem, lasciuientē,
- Bernar.
- Luce. 21.
- Ecci. 37.
- Roma. 13.
7. 14.
1. Cori. 8.
4. 6.
- Luce. 16.
- infelicē ebrietatē.
- Sene. 9.
- Sene. 19.
Exod. 32.

potantem, ludentem, aureumq; vitulum adorantē, quo
 euentu, dicere iam prohibet dolor, uerat miserandus exi
 tus. Ecce Hela quoq; inebriatus occidit Zambri, Amon fi
 lius David in remulencia interfectus est à fratre. Holofer
 ni ebrio Iudith caput amputauit. Simon Macchabæus cū
 duobus filijs suis in ebrietate occisi sunt. Et penè iam præ
 terieram sanctum Iohannem, qui capite suo pœnas repen
 dit Bacchanalium Herodis. Dies mihi totus non suffice
 ret explicandis tantum ebrietatis incommodis. hinc em̄
 blasphemix, cædes, iurgia, & ut ille inquit, reditura per
 iugulum uerba. Quæ omnia sic breuiter in admonitionē
 uestram uolui allata, ut uos meditatione passionis & mor
 tis dñi Iesu Christi nō nimis crapula uos grauetis & ebri
 etate, sed conuiuia agatis & honesta & modesta. id adeo
 uobis corpore, animā, & oculis uestris plus proderit.

¶ Ad hæc cæcū nobis hodie proponit ecclesia, cui Chri
 stus uisum restituit, qui sane iuxta historiā quifnam fue
 rit, inquit Gregorius, ignoramus: sed tamen quid per my
 sterium significet, nouimus. Cæcus quippe est genus hu
 manū, qd in parente primo à paradisi gaudijs expulsum,
 claritatē supernæ lucis ignorās, damnationis suæ tene
 bras patitur, sed tamen per redemptoris sui præsentiam
 illuminatur. Hæc nobis cōtemplanda ob oculos ponit ec
 clesia, quomodo saluator noster oculorum cæcitatē no
 bis abstulit, ne diebus istis licētiosis, qbus mundana gau
 dia peraguntur, in pctā recidamus, secundū concupiscen
 tiam malam, sicut gentes faciunt, quæ deum nō nouerūt.
 Hæc iam pro eruditione uestra & salubri admonitione
 obedientiū, & excusatione mea sufficiant.

¶ Ad euangeliū propero, ubi uidemus non intelligen
 tibus apostolis ea quæ de passione sua illis pdixerat Chri
 stus, ad miraculum ille cōuertitur, & ante oculos illorum
 cæcus lumē recipit, ut qui cælestis mysterij uerba nō ca
 perent, eos ad fidē cælestia facta solidarēt. Porro quando
 hic dicit, Christū appropinquasse Iericho, quærat aliquis
 qui id fieri potuerit, quando præcepit Iosue, ne unq; ciui
 tas hæc rursus ædificaret. Ad hoc sane respondet Hiero
 nymus & dicit, Iosue urbē istā diruisse, cōcremasse, male
 dixisse quoq; & dixisse, Maledictus uir corā dño, qui susci
 pi

3. Reg. 16.
 2. Reg. 13.
 Judith. 13
 2. Mac. 16

Gregori.
 Beda.

1. Thess. 4.

Gregori.

Hierony.
 Iosue. 6.

tauerit & ædificauerit ciuitatem Iericho. In primogeni-
 to suo fundamenta illius iaciat, & in nouissimo liberorū
 2. Reg. 16. ponat portas eius. Deinde uero tēporibus regis Achab,
 Achiel ex Bethel ex Ephraim, ciuitatem Iericho iterum
 extruxit, structurāq; illa & primogenito suo Abiran, &
 ultimo filio priuar⁹ est Segub, iuxta uerba Iosue. Semper
 quoc; ciuitas ista infamis fuit latrocinio, quādo isthic in
 Lucē. 17. sylua ascendentes in Ierusalem despoliabantur: quamob-
 rem Christus parabolam quoc; de eo qui incidit in latro-
 nes, eo retulit. ciuitatem ergo latrocinio insigniter nota-
 tam, miserator & misericors dominus clementer uisita-
 re dignatus est, qui uult omnes homines saluos fieri: ibi-
 dem ouem illam Zachæum publicanum lucrifecit. Tan-
 ta autem exercitata ibi sunt latrocinia, ut Romani ciuita-
 tem eam funditus euerterint, quæ tamen iterum est ædifi-
 cata, teste Hieronymo. Quomodo etiam Iericho lunam
 interpretentur nonnulli, ultro hic supersedeo.

2. ¶ Sedit cæcus hic secus uiam mēdicans. Cæcus pec-
 catorem significat, qui iuxta uiam iustitiæ in barathrum
 cecidit tenebrarum. & quisquis talis est, mendicare utiq;
 debet, hoc est, sanctos dei inuocare, ut illi orent pro ipso.
 gloriosa enim uirgo Maria, sanctiq; apostoli diuites ad-
 modum sunt, Sancta Barbara quoque, Anna & omnes
 sancti. Verum hunc cæcum neochristiani in urbibus suis
 non paterentur, quando nemo audet inter eos mendica-
 re. Atqui euangelicus etiam fuit cæcus, cum eum domi-
 nus sanārit. audiuit enim ille prætereuntis strepitum tur-
 bæ, & interrogauit quis esset, dixeruntq; ei quod Iesus es-
 set Nazareus. Sane hæc turba erat, quia confusa, ex bo-
 nis malisq; mixta, quando alius hic adcurrerat ex præ-
 sumptione, ex inuidia alius, alius ex egestate, quidam eti-
 am amore & animo bono adducti. Audiens huius uulgi
 strepitum cæcus, quæsiuit. commode quidem & oportu-
 ne quæsiuit ille, quoniam saluatorē suum inquisiuit, quæ-
 20 Matth. 20. rendo inuenit. Apud Matthæum duo cæci, quibus uisum
 restituerit Christus, commemorantur: ubi quidam uolūt
 idem à Matthæo illic & hic à Luca narrari: uerum quod
 unius tantum meminit Lucas, dicunt notiozem hunc al-
 tero fuisse, quod & in multis alijs euangeliorum locis

feri constat. Augustinus autem uult non idem hoc fuisse miraculum, eo quod hoc à Luca descriptum, factum sit Christo in Iericho eunte, & iam ciuitati appropinquante. Verum istud à Matthæo, tum demum sit factum, cum Christus egressus Iericho, rediret Hierosolymam. Pie tamen credendum est, sanato hoc cæco à domino, tanquam in ea regione esse famam suborram, ut illi duo, de quibus Matthæus, itidem ad Christum uenientes, sanitatem receperint & uisum.

August. in
q. Euan.
lib. 2. c. 28.

¶ Magis credibile apparet, quam miraculum idem fuerit, de quo Matthæus & Marcus scribunt, nam hic cæcum etiam nomine exprimit, dicens appellatum eum fuisse Barrimæum, Timæi filium, quem oportet sane è maxima felicitate decidisse, unde sic notus factus fuerit omnibus sua paupertate. medicus enim & ipse fuit & cæcus ideoque nomen eius Marcus expressit, quod per ipsum tanta fama Christo succreuit. Et hoc forsitan est quod Marcus unum tantum, Matthæus uero duos nominauit.

Marci. 10.

¶ Beatus Augustinus spiritualem & mysticum quendam intellectum hic uestigat illius, quod Christus in itinere uersus Iericho, cæcum sanauit: & egrediens rursus, duos. Cum enim Iericho idem sit quod luna, luna autem ob mutationis suæ uicissitudines mortalitatem significet, hic iam insinuatur quod Christus morti suæ appropinquans, unum tantum cæcum curauit, hoc est, solis Iudæis lumen euangelij prædicari præcepit: gentibus quicquam prædicare grauius prohibens apostolis: In uias gentium ne abieritis. Porro idem dominus exiens iterum à Iericho, id est, à morte cum gaudio resurgens, cæcos duos sanauit, dum utriusque populo Iudæorum & gentium, lumen fidei accendere præcepit, nec uiam porro nec ciuitatem apostolis suis aliquam prohibens, quin potius dicens: Ite in orbem uniuersum, & prædicare euangelium omni creaturæ.

Augustin.

Matth. 23.

Mar. ult.

3. ¶ Orauit ergo cæcus & dixit: Iesu fili David, miserere mei. Iesu, inquit, diuinitatem confitens: fili David, humanitatem. Magna quidem & misera res, & cæcum esse & medicum, aufert enim cæcitas decorem naturæ, lumen uitæ & pulchritudinem omnium creaturarum. Qui autem ex uulgo præce debant, increpabant eum, uerum ille magis clamabat: Iesu fili David, miserere mei. Quidnam hic designat, qui Iesum uenientem præcedunt, nisi desideriorum carnalium turbas tumultu

Cecitas.

Gregori.

rusq; uitiorum, qui priusquam Iesus ad cor nostrum ueni-
at, tentationibus suis cogitationem nostram dissipant, &
uoces cordis in oratione perturbant. Sæpe nanq; dum cõ-
uerti ad dominum post perpetrata uitia uolumus, dum
contra hæc eadem exorare uitia quæ perpetratumus, co-
namur: occurrunt cordi phantasmata peccatorum quæ fe-
cimus, mentis nostræ aciem reuerberant, confundunt a-
nimum, & uocem nostræ deprecationis p̄munt. Verũ hac
ticillatione nos nihil omnino permoti per seuerare debe-
mus orando, utut cogitationibus carnis premamur: & in-
star cæci huius tantisper clamemus, dum ueniat dominus
in corda nostra, iubens nos sibi adduci. Tali constantia o-
rabat Dauid: Deus meus, clamabo per diem, & non exau-
dies, & nocte & non ad insipientiam mihi? Sane enim sa-
pientia hæc est nõ exigua, fortiter in orando persistere,
donec exaudiaris.

Psalm. 27.

¶ Ad literam tamen hoc quotidie experimur ipsi, qd
qui cum potentioribus uiuunt, pauperes fere opprimunt,
& qd Iudæis simul ac tyrannis inuocatione nominis Chri-
Chrysost. sti prohibere conantibus, feliciter longe fides Christi suc-
creuit & aucta est: cum ea sit natura fidei, quanto magis
uetatur, tanto magis accenditur. propter qd & serui dei
in persecutionibus non uincuntur. Quod si clamites idẽ
in hæreticis quoq; & parabaptistis euenire, ego sane id p-
nego. quamuis enim iuxta Hieronymi sententiam, hære-
Hierony. ticorum iniria feruent, adeo ut nullus etiam possit hære-
sim struere, nisi qui sit ardētis ingenij, habeatq; dona na-
turæ quæ à deo artifice sunt creata, nihil tamen horum
est diuturnum & constans. & si ueterum hæreses omnes
desierunt, certũ est has quoq; nostrates sine nõ carituras.

4. ¶ Iussit tandem adduci sibi cæcum Christus, quod
uerisimile est fecisse apostolos, cũ in simili casu talia quæ-
dam præceperit illis dominus: & nunc quoq; per mini-
stros huiusmodi recipi soleant sancta illa sacramenta, per
quæ gratiam suam Christianis communicat deus. pote-
rat aut hoc ductu cogitare secum cæcus huiusmodi quid-

Psalm. 33.

dam, quale dixit Dauid: Accedere ad eum, & illuminami-
ni, & facies uestre non confundentur. Venienti ergo ait
dominus: Quid uis ut faciam tibi? Non interrogat, an cre-

dat, sicut alios infirmos quærere solebat. ipso enim clamore penè ad importunitatem usque protenso, satis declarabat omnibus primum mentis suæ adfectum, simulq; dignum se exhibebat, cui dominus uisum restitueret. Dixit ergo: Domine, ut uideam. At Iesus dixit illi: Respice, fides tua te saluum fecit. & confestim uidit. Tria sunt breuia in hoc facto: nam uno illo uerbo, cum dixit Christus, Respice, miraculum hoc totum operatus est. Deinde fides hæc consideranda est tanta, quæ & obstaculum gratiæ ademit, unde effectus miraculi secutus est. Tertium uero est laus. uidit enim, & sequebatur illum, magnificans deum. Et omnis plebs ut uidit, dedit laudem deo. quod nos quoque facere debemus, sicut Dauid ait: Magnificate dominum mecum, & exaltemus nomen eius in idipsum, & sicut Iohānes inquit, Laudem dicite deo nostro omnes sancti eius, & qui timetis eum pusilli & magni. Vere namque uitium magnum & scelus immensum est, ingratum esse deo, quo etiam homo deum erga se grauiter commouet, ut ei etiam data antehac bona eripiat, & quæ daturus illi fuerat, subtrahat. Vos itaq; deo dignas quoque dicite gratias, laudate eum & magnificate cum hoc cæco, quem ille illuminauit, ut sic nos omnes etiam illuminare dignetur, quatenus in lumine suo lumen uidere mecum ut felicitatis æternæ. Id adeo nobis concedat, qui est benedictus in æuum, Amen.

Chrylost.

Psalm. 336

Apo. 19.

DOMINICA PRI-

MA QVADRAGESIMAE, QVAE

*Et dominica Inuocauit dicitur, super
Euangelio Matthæi quarto.*

In illo tempore: Ductus est Iesus in desertum à spiritu, ut tentaretur à diabolo. Et cum ieiunasset quadraginta diebus & quadraginta noctibus, postea esuriit. & accedens tentator, dixit

Marci. 1.

Luce. 4

Exodi. 34

x v